

Efter at der er truffet Afgørelse om, at disse Forslag skal tage Form af en Henstilling, vedtager Den internationale Arbejdsorganisations Generalkonference i Dag den 12. Maj 1944 følgende Henstilling, som benævnes Henstillingen om Sygebehandling af 1944:

Eftersom Atlanterhavsdeklarationen forudsætter „det videst mulige Samarbejde mellem alle Nationer paa det økonomiske Omraade med det Formaal at sikre bedre Arbejdsforhold, økonomisk Fremgang og social Sikkerhed for alle“ og

Eftersom Den internationale Arbejdsorganisations Konference ved en Resolution, der blev vedtaget den 5. November 1941, tiltraadte dette Atlanterhavsdeklarationens Princip og tilsagde Den internationale Arbejdsorganisations fulde Medvirken til dets Virkeliggørelse, og

Eftersom Adgangen til den tilstrækkelige Sygebehandling er et væsentligt Led i den sociale Tryghed, og

Eftersom Den internationale Arbejdsorganisation har fremmet Udviklingen paa Sygebehandlingens Omraader

Ved Indførelse af Bestemmelser angaaende Sygebehandling i Konventionen om Erstatning til Arbejdere (Ulykkestilfælde) af 1925 og Konventionen om Sygeforsikring (Industrien m. v.) og (Landbruget) af 1927,

ved Styrelsesraadets Kommunikation til Organisationens Medlemmer af Beslutninger paa Ekspertkonferencer vedrørende det offentlige Sundhedsvæsen og Sygeforsikringen i økonomiske Depressionsperioder, den økonomiske Administration af Læge- og Medicinhjælpen i Henhold til Sygeforsikringsordninger samt vejledende Principper for Helbredelses- og forebyggende Foranstaltninger ved Forsikring af Invalidere, gamle Mennesker, Enker og forældreløse Børn,

ved De forenede Staters første og anden Arbejdskonferences Vedtagelse af de Resolutioner, der ligger til Grund for den panamerikanske Socialforsikringslov,

ved Styrelsesraadets Deltagelse ved en Delegation i den første panamerikanske Konference om social Tryghed, som tiltraadte Santiago de Chile-Deklarationen, og

ved Styrelsesraadets Godkendelse af den panamerikanske Konferences Vedtagelser om social Tryghed, der danner et fast Grundlag for Samarbejde mellem de Myndigheder, der administrerer den sociale Tryghed, og de Institutioner, der arbejder i Forstaaelse med Det internationale Arbejdsbureau,

ved Det internationale Arbejdsbureaus Deltagelse som raadgivende Myndighed i Udarbejdelsen af Socialforsikringsordninger i en Række Lande og ved andre Foranstaltninger; og

Eftersom der er nogle Medlemsstater, som ikke efter Evne har truffet Foranstaltninger til at forbedre Befolkningens Sundhedstilstand ved en Udvidelse af Adgangen til Sygebehandling, ved en Udvikling af det offentlige Sundhedsvæsen, ved en Udbredelse af Kendskabet til Sundhedsforanstaltninger og ved en Forbedring af Ernæringen og Boligforholdene, uanset at Trangen hertil er den størst mulige, og det er i høj Grad ønskeligt, at disse Medlemsstater saa snart som muligt træffer Foranstaltninger til at naa de internationale Minimumskrav og til at hæve disse Krav, og

Eftersom det nu er ønskeligt at tage yderligere Skridt til en Forbedring og Ensretning paa Sygebehandlingens Omraade, til en Udvidelse af Omraadet til at omfatte alle Arbejdere og deres Familie, herunder Landbefolkningen og selvstændige næringsdrivende, og til en Ophævelse af uretfærdige Afvigelser, uden at det griber ind i bidragydende Medlemmers Ret til privat at sørge for Sygebehandling for egen Regning, og

Eftersom Formuleringen af visse almindelige Principper, som bør følges af Organisationens Medlemmer ved Udarbejdelsen af deres Sygebehandlingsordninger efter disse Retningslinier vil bidrage til dette Formaal:

henstiller Konferencen til Organisationens Medlemmer at bringe følgende Principper i Anvendelse, saa hurtigt som de nationale Forhold tillader det, ved Udarbejdelsen af deres Sygebehandlingsordninger med Henblik paa Virkeliggørelsen af Atlanterhavsdeklarationens femte Princip og efter Styrelsesraadets Anmodning foretage Indberetning til Det internationale Arbejdsbureau om de Foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre disse Principper.

I. Almindelige Principper.

Hovedtrækkene i en Sygebehandlingsordning.

1. En Ordning om Sygebehandling bør imødekomme det enkelte Menneskes Trang til Behandling af Medlemmer af Lægestanden og dermed beslægtede Professioner og til saadanne andre Goder, som ydes paa Hospitaler, Klinikker m. v.: